

Jsou zákony pro nás nebo proti nám?

- editor007 | 21. dubna 2024

ČESKO: Možná se Vám otázka z nadpisu zdá zbytečná. Máme tu zákonodárce, kteří určují pravidla, těmi se má společnost při své existenci řídit. Jednotlivci s tím těžko něco udělají, protože schvalování zákonů prochází jistým procesem, který má mít nádech demokracie. Podléhá několika čteními v různých instancích, momentálně se pod ně podepisuje u nás i prezident. Takže by vše mělo být v pořádku, vždyť všichni ti lidé podílející se na tvorbě zákonů byli zvoleni ve svobodných volbách. Opravdu?

Od nepaměti vytváří zákony vládnoucí vrstva a většina z nich byla vytvořena tak, aby určovala povinnosti níže postavených. Klasická pyramida vysvětluje množství zákonů omezujících každého člověka. Ten úplně na špici je ovlivňován dodržováním pravidel nejméně, naopak iniciuje tvorbu nařízení pro níže postavené, a to tak, aby to jemu vyhovovalo. Přitom vždy je to o tom, že povinností je více než práv. A čím níže jdete v hierarchii, tím je tento jev markantnější. Nenamlouvejme si, že bychom někdy žili v beztržní společnosti, taková neexistuje a nikdy existovat nebude. Tím se i vysvětluje, proč je skutečná demokracie nereálnou situací a prázdným pojmem vzniklým pro projevy politiků a výlevy médií. Existují její určité formy, ovšem různě procentuálně odstupňovaná, přičemž sto procentní je stejně běžná jako perpetuum mobile. Prostě ji v lidské společnosti nelze realizovat.

Tvorba zákonů tak přísluší vládnoucím. Je jedno, v jakém zřízení či době lidé žijí, toto je prostě dlouhodobá realita. Z toho vyplývá, že způsob jejich dodržování je taktéž v rukou tvůrců. Tím si tedy vysvětlujeme i vznik ozbrojených represivních složek zvaných nyní policie. Ta samozřejmě slouží vrchnosti a hlídá chování nižších vrstev. A čím níže stojíte, tím větší pravomoci policisté mají a uplatňují. Existují však i další složky státní moci, například Finanční správa, tajné služby, různé inspektoráty a úřady. Čím více lidí v těchto organizacích pracuje, tím více represivní přístup horních vrstev očekávejme. U nás jich je nesnesitelně moc. A nad nimi stojí elitám oddaná justice, která rozhoduje o výši postihů za Vaše nevhodné chování. Je tedy evidentní, že zákony nejsou pro nás, ale jejich absolutní většina říkájících nám, co můžeme, a co nikoliv, je tu pro omezování našeho já.

Kdysi stačilo pár pravidel, dnes jsou sbírky zákonů v rozsáhlých knihovnách. Cokoliv děláte, musí být dle nějakých směrnic. Ty vydává kde kdo. Od státních institucí přes EU, WHO, OSN, prostě každý trochu mocný. Někde vznikne názorový směr, doktrína, fantasmagorie a ihned začne kolotoč nových příkazů, norem a trestů za nedodržování. Ukázkou byl covid či je Green Deal. Nic na tom nemění ani pozdější zjištění, že šlo o omyl či zásadní sejití z cesty. Lidé se musí nesmysly, z nichž se transformoval zákon, řídit až do jeho zrušení. Někdy se tvrdost postihů stupňuje, přestože nakonec se přijde na to, že šlo o jasný omyl či ještě častěji veřejnost poškozující záměr. Náhradou škod se nikdo nezabývá. A dopad je samozřejmě nejdrsnější tam dole, ostatně všichni známe zákon padajícího lejna.

Ptáte se, proč to vše píšeme. Tedy proto, že nám v poslední době ta smršť nesmyslů vadí a zaráží nás, kolik lidí rezignuje a podřídí se i takovým lumpárnám, které je později mohou zabít. Ukázkou byl covid, kdy většina národa poslechla, aniž by se přesvědčila o reálném nebezpečí. Dozvuky v podobě velkého množství náhlých úmrtí sice části z vás otevřely oči, ale pro mnohé už je pozdě. Přesto se lze vsadit, že při další podobné situaci dojde k opakování chování lidstva a většina opět podlehne nátlaku a nevzepře se. A to tu zůstalo dost stále přesvědčených o správnosti rozhodnutí nechat se možná i skoro popravít. A podobné je to i v jiných oblastech. Drsné daňové zákony nás připravují o naše výdělků a majetek, přičemž vybrané finance končí bez jakékoliv kontroly kdesi v kanálech vedoucích na „správná“ místa. Samozřejmě elity mají i v nich své díry, kterých využívají, navíc, jak

víme, i když něco poruší, jsou beztrestné. Viz Fiala a kampelička.

Dalším příkladem jsou silniční zákony. Na začátku většiny omezení jsou naprosto smyšlené statistiky vytvořené na zakázku. Poté jsou vydána nařízení a vymáháno jejich dodržování. Polovina omezení postrádá logiku, čtvrtina je extrémně přísná a absolutní většina slouží k vybírání dalších peněz. Netvrdíme, že jsou silniční pravidla nepotřebná, ale rozhodně velkou část považujeme za záměrně likvidující řidiče. Navíc jsou vytvářena tak, aby postihovala především ty schopnější a u méně šikovným umožňovala jezdit. Ano, máme problém s maximálními rychlostmi (ne všemi), s poutáním řidičů pásem minimálně ve městech, s možnostmi parkování a pár dalšími vymoženostmi, naopak se nebráníme jiným záležitostem například kolem pneumatik, světel a dalších atributů technického stavu vozidel, i když zákaz některých úprav je také zcestný. A co nechápeme, je stavění nebezpečných retardérů, zvýšených pruhů, ostrůvků a tvar obrubníků. Jak je možné zužovat beztrestně jízdní pruhy, jako to dělají pražští Piráti, a ohrožovat bezpečnost všech?

O zákonech, jejich kreativním obcházení a postizích bychom mohli napsat sto článků. Je zcela nepochopitelné, kolik lidí je ochotno se nejen čemukoliv podřídít, ale dokonce kontrolovat ostatní, zda li dodržují to, co oni. Nemusí to být přímo udavači, i když takového lidského odpadu je také dost. Jsou to moralisté neschopní se zamyslet nad tím, čím se řídí. Přitom lidstvo posouvají vpřed především rebelové neochotní se podřizovat normám. Ne, netvrdíme, že magor jedoucí kolem školy stovkou je progresivním prvkem lidstva, ale také neříkáme o řidiči moderního auta jedoucího po dálnici třeba dvoustovkou, má li volný prostor, že je nebezpečím pro své okolí. Tím jsou spíše ti, kteří za své přijmou cokoliv. Můžete nesouhlasit, ale tím jen projevíte svůj stádní přístup. Vše má své hranice. Brzy vás budou chtít zavřít do patnáctiminutových měst. Čemu dalšímu se ještě podřídíte?

AUTOR: Jindřich Kulhavý

[ZDROJ](#)